

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 986/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Драгане Радивојевић и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Владете Станковића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 92/24 од 28.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 196/25 од 20.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Драгане Радивојевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 92/24 од 28.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 196/25 од 20.05.2025. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ВВ, адвоката Владете Станковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 92/24 од 28.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 196/25 од 20.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К 92/24 од 28.11.2024. године окривљени АА, ББ и ВВ оглашени су кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, па су окривљени АА и ВВ осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, које казне ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем, а оштећени ГГ и ДД су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 196/25 од 20.05.2025. године одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљених АА и ББ и жалба браниоца окривљеног ВВ и пресуда Основног суда у Куршумлији К 92/24 од 28.11.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Драгана Радивојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Владета Станковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевима за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, је недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ВВ, у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, нема прописан садржај, а у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљених АА и ББ у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438.

став 2. тачка 1) ЗКП, међутим из навода захтева произилази да бранилац истакнуту повреду поступка, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, само формално означава, док суштински полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепеног суда. Наиме, према ставу браниоца, правноснажна пресуда заснована је на признању окривљеног ВВ, датим под притиском, а које је касније опозвано, при чему ниједан материјални доказ, не потврђује да је телевизор који је укараден из куће оштећеног управо телевизор пронађен ког окривљеног, нити то произилази из записника и потврда сачињених од стране полиције.

Из изложених навода захтева произилази да бранилац окривљених АА и ББ правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђено чињеничног стања (члан 440. ЗКП), док остали наводи, којима се оспоравају разлози правноснажне пресуде, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, и бранилац окривљеног ВВ, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда одредбе члана 440. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни суд је поднети захтев браниоца окривљених АА и ББ и захтев браниоца окривљеног ВВ, у делу у којем је поднет због повреде поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, оценио као недозвољене.

Поред овога, бранилац окривљеног ВВ, као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, међутим, наводи захтева не садрже објашњење у чему се истакнута повреда састоји.

Како, наведена повреда закона, супротно одредби члана 484. ЗКП, није јасно образложена, а Врховни суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости, везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради, због чега је исти, у односу на ову повреду закона, одбачен јер нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у односу на захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ и у односу на део захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ВВ, који је оцењен недозвољеним, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у односу

на део захтева браниоца окривљеног АА, који нема прописан садржај, донета је одлука као у ставу I и II изреке решења.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**